

In liefdevolle herinnering aan

Jan Rutten

Wij bedanken iedereen voor de steun en warme belangstelling.

Ma, kinderen en kleinkinderen

* 02-06-1930

† 23-12-2020

"Dood goan is wer-rek, dor moj niet te lang over doe-en" zei Pa altijd en dat heeft hij dan ook niet gedaan.

Pa was een markante man. Hij werd geboren aan de kolk in Doornenburg en is zijn hele leven in deze streek gebleven. Alleen in de oorlogsjaren was hij geëvacueerd in Groningen.

Pa was een paardenman, dat had hij al jong geleerd bij boer Giesen in Angeren. Het was dan ook mooi dat hij later een schoondochter kreeg die van paarden houdt. Van zijn helderblauwe ogen, zijn kleine gestalte, zijn lach ging een levendigheid uit die hij tot op het laatst heeft behouden. Wat kon hij vertellen! Pa was aanwezig, je kon niet om hem heen. Taai en ongelooflijk gedisciplineerd en toch ook gevoelig en sentimenteel. Grootgebracht in een Spartaanse soberheid die hij ook een leven lang behouden heeft. Zijn tijd was er een van hard werken, door doen en elke cent omdraaien. Je kon alles van pa krijgen, behalve zijn huis en hof, dat was zijn lust en zijn leven. Het was met recht een wonder wat hij allemaal wist te verbouwen

aan groenten, bloemen en fruit. Groot geworden in een tijd die wij niet meer kennen. Samen met ma kocht hij een oude bedoening op de Heuvel, waar geen elektriciteit, gas of stromend water was. Hier begonnen ze met kippen en later met varkens. Dit huis heeft pa samen met ons en familie in 1974 afgebroken en op dezelfde plek teruggebouwd. Het is een zegen geweest dat hij tot op het eind op zijn hof heeft kunnen blijven wonen. Pa was een alleskunner en trots op wat hij maakte. Met behulp van de computer heeft hij nog heel wat keren met zijn kleinzoon Twan in Canada geskypet. En wat was hij toch graag naar Canada gegaan! Corona gooide roet in het eten. Pa heeft samen met ma 6 kinderen gekregen en 5 grootgebracht. Eentje heeft hij vroeg weg moeten brengen. We weten nu dat dat het moeilijkste was wat hij ooit heeft moeten doen.

Pa heeft de laatste 4 jaar intensief voor ma gezorgd met de hulp van Theo en Ankie en natuurlijk de Buurtzorg. Hij leerde zelfs nog koken. Zijn einde was toch nog onverwacht.

Wij zullen hem met genegenheid herinneren.